

Установка двох затворів в одному колодязі У6

Поз.	Позначення	Назва	Вимір	Кіл-ть	Маса, кг
1	ГОСТ 10704-91	Труби ПЕ63 SDR11.0-250x22.7	п.м		16.40
2	ДСТУ Б В.2.7-151	Труби ПЕ63 SDR11.0-200x18.2	п.м		10.50
3	ДСТУ Б В.2.7-151	Труби ПЕ63 SDR11.0-160x14.6	п.м		6.76
4	ДСТУ Б В.2.7-151	Труби ПЕ63 SDR11.0-200x18	п.м		10.50
5	К-250-200	Хрест	шт.	1	65.10
6	30ч476р	Засувка d=150 мм	шт.	1	78.3
7	30ч476р	Засувка d=200 мм	шт.	1	132.8
8	ГОСТ 12820-80	Фланець приварний 150-10	шт.	1	6.92
9	ГОСТ 12820-80	Фланець приварний 200-10	шт.	1	8.05
10	ГОСТ 12820-80	Фланець приварний 200-10	шт.	1	8.05
11	ГОСТ 12820-80	Фланець приварний 250-10	шт.	1	10.65
12	ГОСТ 12820-80	Фланець вільний 150-10	шт.	1	6.92
13	ГОСТ 12820-80	Фланець вільний 200-10	шт.	1	8.05
14	ГОСТ 12820-80	Фланець вільний 200-10	шт.	1	8.05
15	ГОСТ 12820-80	Фланець вільний 250-10	шт.	1	10.65
16	ПЕ 63 SDR11.0	Патрубок фланцевий 160x14.6	шт.	1	1.35
17	ПЕ 63 SDR11.0	Патрубок фланцевий 200x18.2	шт.	1	2.10
18	ПЕ 63 SDR11.0	Патрубок фланцевий 200x18.2	шт.	1	2.10
19	ПЕ 63 SDR11.0	Патрубок фланцевий 250x22.7	шт.	1	4.51
20	ГОСТ 17378-200	Перехід П-200с-150с	шт.	1	6.6
21	ГОСТ 17378-200	Перехід П-250с-200с	шт.	1	8.9

Мінімальний діаметр колодязя 1932 мм (6)
2392 мм (7)
Будівельний діаметр колодязя 2500 мм
Марка кілець КС 25

Ок!

Рисунок 2 – Приклад формування вузла в колодязях

Отже, застосування програм підбору вузлів і сортаменту труб, фасонних частин і водопровідної арматури дає можливість швидко без зайвих зусиль переглянути декілька варіантів проектування закритої зрошувальної мережі і підібрати найбільш оптимальний.

УДК 556.5

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРАХУНКУ ГІДРОЛОГІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК Р.ВОВЧА П.ВАСИЛЬКІВКА

Запорожченко В.Ю., к.с.-г. н., доцент,
Кривошеєва Ю.М., здобувачка освітнього ступеня Бакалавр
Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м.Дніпро, zaporozhchenko.v.yu@dsau.dp.ua

У басейнах річок, що протікають у Дніпропетровській області відкрито 122 водомірних пости на річках і 22 – на водоймах.

У даний час діють 19 постів на 10 річках: Оріль, Самара, Інгулець, Вовча, Велика Тернівка, Солона, Мокра Сура, Гайчур, Кільчень, Мала Терса та 12 на каскаді дніпровських водосховищ (4 – Кам'янське (Дніпродзержинське) вдсх.; 5 – Дніпровське вдсх.; 3 – Каховське вдсх.), крім того діє 1 водпост р. Інгулець – с. Андріївка.

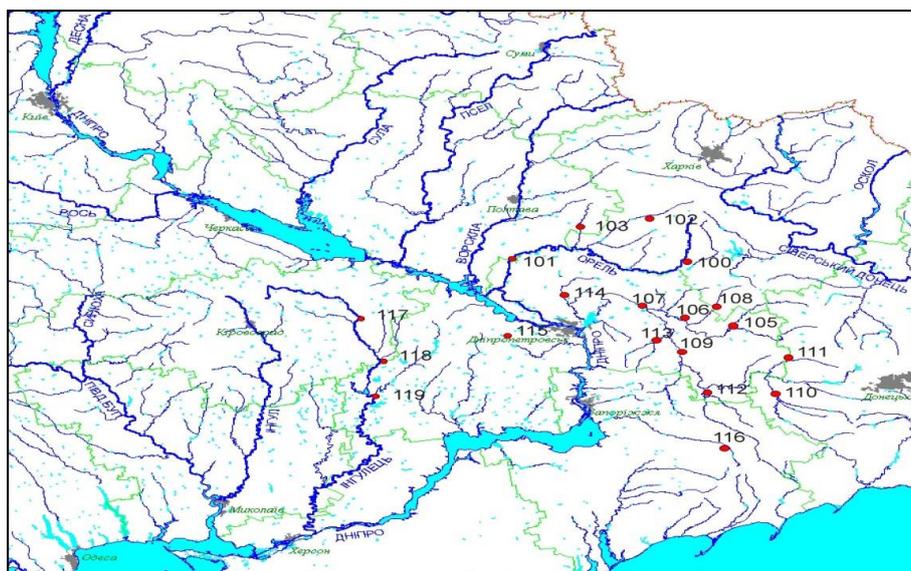

Рисунок 1 – Схема розташування гідрологічних постів за даними Регіонального офісу водних ресурсів у Дніпропетровській області

Нумерація постів:

100	- р. Оріль – с. Степанівна	111	- р. Солона – с. Новопавлівка
101	- р. Оріль – смт Царичанка	112	- р. Гайчур – с. Андріївка
102	- р. Берестова – м. Красноград	113	- р. Мала Терса – с. Троїцьке
103	- р. Орчик – с. Чернещина	114	- р. Кільчень – с. Олександрівка Перша
105	- р. Самара – с. Коханівка	115	- р. Мокра Сура – смт Кринички
106	- р. Самара – м. Павлоград	116	- р. Кінська – м. Пологи
107	- р. Самара – с. Кочережки	117	- р. Інгулець – с. Олександро-Степанівка
108	- р. Велика Тернівка – с. Богданівка	118	- р. Інгулець – с. Іскрівка
109	- р. Вовча – смт Васильківка	119	- р. Інгулець – м. Кривий Ріг
110	- р. Мокрі Яли – х. Грушевський		

Середньорічний стік річок Дніпропетровської області в цілому, в тому числі і річки Вовча, змінюється, підкоряючись тим же закономірностям, що й кліматичні фактори. Саме перебіг погодних умов визначає основні гідрологічні характеристики – величину річкового стоку, його розподіл у часі, основні фази гідрологічного режиму. Водночас ці чинники впливають на формування твердого стоку, гідрохімічний режим тощо. Так як річний стік річок області формується головним чином за рахунок атмосферних опадів, тому спостерігається вкрай нерівномірний його внутрішньорічний розподіл. Найбільші середньомісячні витрати води спостерігаються у березні-квітні, найменші (майже нульові) - наприкінці літа або на початку осені. Більший його об'єм спостерігається у роки зі сніжними зимами і значними дощами у період сніготанення. У такі роки на долю весняного стоку припадає до 90% від річного. У роки із малосніжними або безсніжними зимами стік у річках сильно зменшується, і на весну в такі роки припадає тільки 15...30% від річного.

Водність річок за роками коливається у значних межах. Так, середньобаторічна витрата р. Вовча біля сел. Васильківка дорівнює $7,62\text{ м}^3/\text{с}$, у 1964 р. середньорічна витрата була $36,3\text{ м}^3/\text{с}$, у 1954 р. – $1,47\text{ м}^3/\text{с}$, тобто багатоводний рік стоком перевищує маловодний майже у 25 разів.

Саме тому розрахунок гідрологічних характеристик є актуальним.

Максимальні витрати для більшості річок області спостерігаються в період весняної повені, значно рідше – дощових паводків. Весняна повінь є характерною фазою гідрологічного режиму річок області. Водність річок у весняний період обумовлюється величиною снігозапасів, ходом сніготанення і кількістю рідких опадів, що випадають у період весняної повені. Весняна повінь складає 10...80% від річного стоку.

На величину стоку весняного водопілля впливає значна кількість чинників. Ці чинники, знаходячись у тісному взаємозв'язку між собою, у кожному конкретному році визначають як величину витрат, так і обсяг стоку повені. Основними чинниками є: осінньо-зимова зволоженість ґрунту, величина снігозапасів у басейні, характер сніготанення; на величину максимумів впливає також збіг або зсування у часі максимумів основної річки і її приток.

На річці Вовча повінь починається (у середньому) у перших числах березня, закінчується в середині першої декади травня або в останніх числах квітня. Середня тривалість повені на малих і середніх річках лівобережжя – 55 днів.

Максимальні витрати на більшості річок лівобережжя проходять наприкінці березня, а в басейні р. Вовча – на початку другої декади березня.

УДК 631.6:631.452:519.24:91:681.518

ФОРМУВАННЯ ЕКСПЕРТНИХ СИСТЕМ - ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГО-АГРОМЕЛІОРАТИВНОГО МОНІТОРИНГУ ЗРОШУВАНИХ ЗЕМЕЛЬ

Морозов О.В., д.с.-г.н., професор,
Херсонський державний аграрно-економічний університет,
morozov-2008@ukr.net

Козленко Є.В., к.с.-г.н.,
Інститут зрошувального землеробства НААН,
evgsn@i.ua

Вступ. Одним з основних факторів підвищення ефективності зрошення в сухостеповій зоні є забезпечення відповідного еколого-меліоративного стану (ЕМС) зрошуваних та прилеглих до них земель. Контроль ЕМС зрошуваних земель і розробку рекомендацій, щодо його покращення здійснює гідролого-меліоративна служба (гідролого-меліоративні експедиції і партії) системи Держводагентства України.

Основним науковим інструментарієм цього контролю є еколого - меліоративний моніторинг (ЕММ) з його комплексом польових і камеральних робіт. Методологічною та методичною основою діючого в Україні ЕММ є Відомчі будівельні норми з організації та ведення еколого – меліоративного моніторингу (М.І.Ромашенко, С.А.Балюк та ін.).

Шляхами подальшого вдосконалення ЕММ є розвиток обладнання та методів польових і аналітичних, камеральних досліджень, розширення кола